

begravningstal.se

Kära vänner, kära familj,

tack för att ni har kommit för att minnas och fira vår Lena, vår Mamsen, Anna-Lena Sjöberg.

Vi sms:ade godmorgon varje dag, mamma och jag.

Det var inget märkvärdigt – bara ett ”morgon, hur mår du?” och kanske en bild på en nygräddad kaka.

Men det där lilla plinget var en startknapp för dagen.

Ett tecken på att någon såg en, på riktigt.

Det var hennes superkraft.

Mamma föddes i Göteborg, den 3 november 1968.

Majorna formade henne: rak i ryggen, varm i språket, snabb med ett skratt.

Sen kom Mölndal och hennes kafé.

Egentligen var det mer än ett kafé – det var ett vardagsrum för hela kvarteret.

Hon lärde känna namn, historier, allergier och humör.

Hon gav många sitt första jobb, sin första chans, och hon litade på människor tills de började lita på sig själva.

Hon var självlärd konditor med stolt hållning och mjöl på tröjan.

Morotskakan – ja, den var legendarisk.

Men det var inte bara smaken.

Det var hur hon skar upp en extra bit till den som hade haft en tung dag, utan att göra väsen av det.

Gemenskap, pålitlighet, humor och att alltid dela med sig – hon levde de orden, hon pratade inte bara om dem.

Jag ser henne i rörelse: löpsteg i Slottskogen, en deg som jäser under handduk, ett skratt på dansgolvet när buggen tar fart, fokuserad blick på fredagsquizet.

Alltid energi, alltid spontanitet.

Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Och alltid den där blicken som fick människor att känna sig sedda.

Mitt finaste minne?

Vår roadtrip till fjällen i den gamla kombi.

Vi sjöng för högt till radion, åt kanelbullar på en vindpinad rastplats med hela världen framför oss.

Hon pekade ut i luften, som om bergen var någon hon kände.

”Kolla, Viktor. Man blir liten på rätt sätt här.”

Det var så hon bar sina dagar – med utsikt och närvaro.

Vad kommer vi att sakna?

Hennes glada rop när man öppnade dörren till kaféet – ”Hallå där, kom in, jag har sparat något gott!”

Hennes peppande sms – korta, träffsäkra, alltid i rätt ögonblick.

Och ja, morotskakan.

Men mest av allt den känslan att vara välkommen, precis som man var.

Mats, du var hennes stadiga punkt.

Frida, du bar hennes envisa glöd.

Ella, du fick hennes blixtrande skratt i ögonen.

Peter, du och hon bar samma syskonhumor – den där som tänder ett helt bord.

Mamma ville att den här minnesstunden skulle kännas som en fikapaus tillsammans.

Så gör det.

Ta en bit hembakt, prata med någon du inte känner, berätta en liten historia om henne.

Det är så hon ville bli ihågkommen.

Och när telefonen känns tystare framöver, då hör jag ändå hennes röst:

”Morgon, gubben. Du fixar det här.”

Det gör vi, Mamsen.

Tack för allt, Lena. [Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se](#)

Du är kvar i våra händer när vi delar med oss.

I våra steg när vi vågar vara generösa.

Och i våra röster när vi säger hej lite extra varmt.

Vi saknar dig.

Vi firar dig.

Vi bär dig vidare.

Detta tal skapades med [begravningstal.se](#). Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på [begravningstal.se](#)

Skapa ditt eget personliga tal på [begravningstal.se](https://www.begravningstal.se)